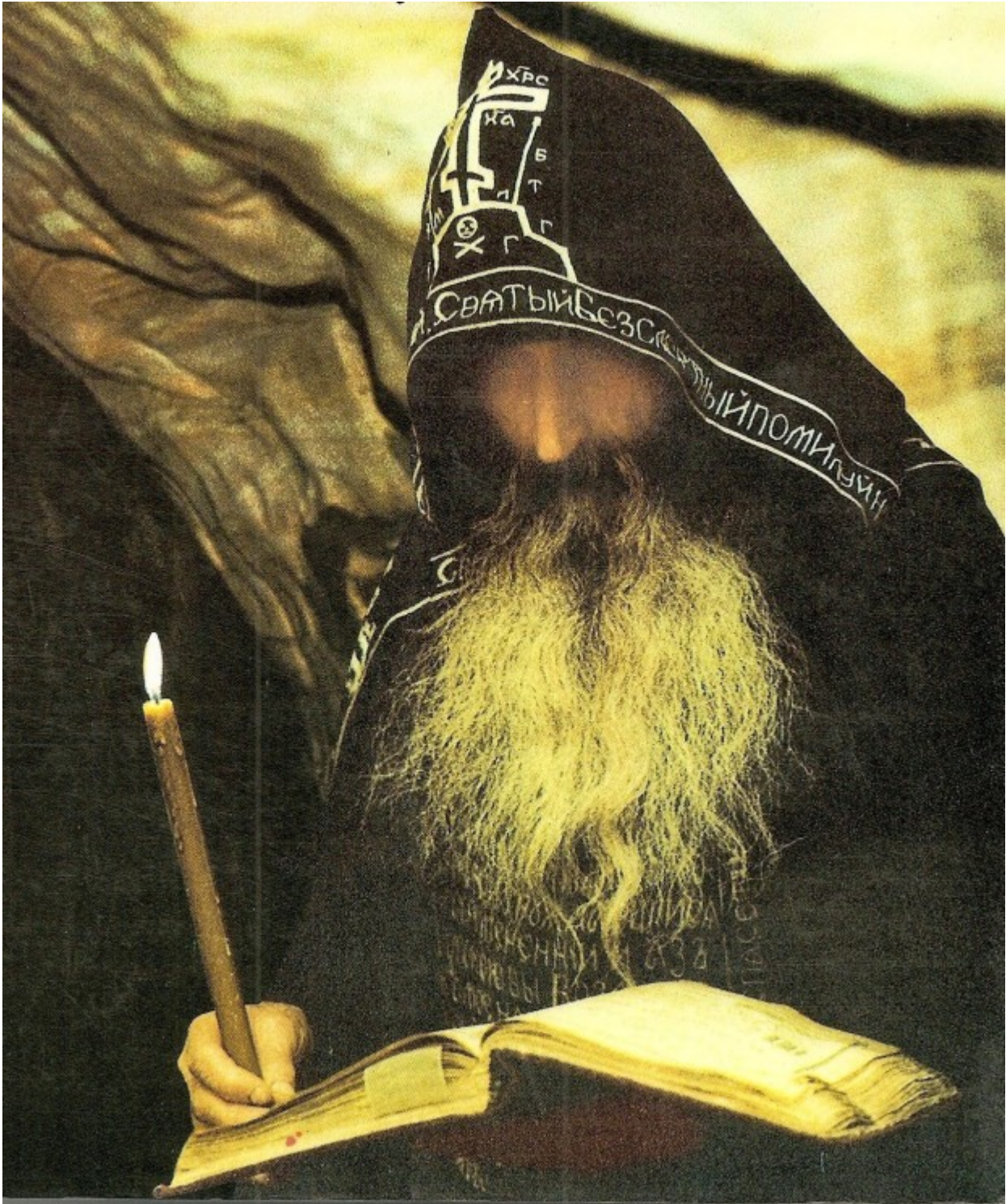

30 Ιουνίου 2014

«Ήρθαν εκείνοι που με κούρεψαν μοναχό και με παίρνουν μαζί τους» - Όσιος Ποιμήν των σπηλαίων του Κιέβου

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Έζησε στο κρεβάτι της οδύνης είκοσι χρόνια από την κουρά του, δοξολογώντας και υμνώντας αδιάλειπτα το Σωτήρα και Κύριό του. Όταν έφτασε ο καιρός της αναχωρήσεώς του, ο Θεός έστειλε αποκαλυπτικό σημείο : την προηγούμενη νύκτα, πάνω από την τράπεζα της Μονής, εμφανίσθηκαν τρεις πύρινες, φωτεινές στήλες, που εκτείνονταν προς το μέρος της Εκκλησίας. Οι αδελφοί που τις είδαν απόρησαν.... Ο Κύριος της ζωής και του θανάτου είχε στείλει τους Αγγέλους Του να παραλάβουν την ψυχή του πολύπαθου Ποιμένου.

Όταν ξημέρωσε ο Όσιος διαπίστωσε πως είχε γίνει καλά. Πράγματι, κάθε σημάδι αρρώστιας εξαφανίστηκε από το σώμα του, ενώ ο ίδιος νιώθοντας δυνατός και ακμαίος, σηκώθηκε όρθιος. Κατάλαβε ότι έφτασε η ώρα της εξόδου του. Χαρούμενος πέρασε απ' όλους τους αδελφούς, τους έβαλε βαθιά μετάνοια και συγχωρέθηκε μαζί τους με ταπείνωση.

- **Φεύγω και ήρθα να σας αποχαιρετήσω, έλεγε στους έκπληκτους μοναχούς, που δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους.**

Έπειτα γύρισε πάλι στο νοσοκομείο και είπε στους ασθενείς :

- Αδελφοί μου, σηκωθείτε και ακολουθήστε με, στο όνομα του Κυρίου !

Με το λόγο του Όσιου όλοι οι άρρωστοι έγιναν καλά ! Σηκώθηκαν και ακολούθησαν τον ευεργέτη τους, δοξάζοντας το Θεό.

Ο θεσπέσιος Ποιμήν πέρασε από την εκκλησία, όπου ζήτησε να μεταλάβει για τελευταία φορά τα Θεία Μυστήρια. Ύστερα σήκωσε στους ώμους το νεκροκρέβατο και τράβηξε ίσια για το σπήλαιο της ταφής του, αν και ποτέ πριν δεν είχε πάει εκεί, ούτε του είχε δείξει κανείς το δρόμο !

Μόλις μπήκε στο σπήλαιο έβαλε μετάνοια στον τάφο του Οσίου Αντωνίου κι έδειξε στους αδελφούς, που το ακολουθούσαν, το σημείο που έπρεπε να τον θάψουν.

Τέλος, ο Όσιος σιώπησε για λίγο και περίμενε. Ήταν μια υποβλητική, νεκρική σιγή, που τη διέκοψε ξαφνικά η θριαμβευτική κραυγή του :

- Ήρθαν, αδελφοί ! Ήρθαν εκείνοι που με κούρεψαν μοναχό και με παίρνουν μαζί τους.

Με τα λόγια αυτά ο θεομακάριστος Ποιμήν ξάπλωσε μέσα στο νεκροκρέβατο, έκλεισε ήσυχα τα μάτια και παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο.

*ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΚΑΡΑΚΟΛΗΣ Δ.Θ. - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΤΕΛΗ ΟΣΙΑΚΑ, εκδ.
«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ», ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2006, σ. 129 κ.ε.*

Πηγή: tribonio.blogspot.gr